

opusdei.org

Prelaatin kirje (tammikuu 2011)

Seuratessaan Paavia tämän uudenvuodentervehdyksen linjoilla prelaatti tarkastelee vapauden merkitystä rakkauden syttymisessä Jumalaa ja koko ihmiskuntaa kohtaan.

22.1.2011

Rakkaat lapseni! Varjelkoon Jeesus tyttäriäni ja poikiani puolestani!

Jouluaatosta lähtien ja sitä seuraavina päivinä Kirkon liturgia

nostaa huulillemme nämä psalmin sanat: "Laulakaa Herralle uusi laulu! Laula Herralle, maa, laulakaa Herralle, maan asukkaat! Laulakaa Herralle, ylistäkää hänen nimeään! Kertokaa päivästä päivään ilosanomaa hänen avustaan. Julistakaa hänen kunniaansa, ilmoittakaa hänen ihmetekojaan kaikille kansoille." [1]

Tällä kutsulla jouluriemuun on selkeä lähde: Jumalan Poika, joka tuli ihmiseksi tuodakseen meille oikean vapauden säilyttäen kuitenkin samalla jumaluutensa, syntyi keskuuteemme. "Mutta Isä Jumala on jo aikojen alussa tarkoittanut ainokaisen Poikansa tulemaan lihaksi Neitsyt Mariasta Pyhän Hengen välityksellä ja näin tuomaan rauhan takaisin maailmaan. Kun ihminen näin saa pelastuksen synnistä, 'me pääsemme lapsen asemaan' (Gal. 4:5) ja kykenemme pääsemään osallisiksi Jumalan

läheisyydestä. Tällä tavoin tämä uusi ihminen, uusi Jumalan lasten sukulinja (vrt. Room. 6:45), saa voiman vapauttaa koko maailmankaikkeuden epäjärjestyksestä palauttamalla kaiken Kristuksen yhteyteen (vrt. Ef. 1:9-10), kun nyt kaikki on sovitettu Jumalan avulla (vrt. Kol. 1:20)." [2]

Vapahtajamme on antanut meille kaiken muun armon lisäksi myös vapauden kallisarvoisen lahjan, jotta pystyisimme palvelemaan Jumalaa rakastavasti Pyhän Hengen välittämien sisäisten liikutusten ohjaamina. Henki on tehnyt meistä "lapsia Jeesus-lapsessa" [3]. Koska olemme osallisia Kristuksen mystisestä ruumiista, se pelko, joka on aiemmin pitänyt meitä orjuuden ikeen alla, on kokonaan heitetty syrjään. Pyhä Paavali muistuttaa meitä samasta asiasta: "teidät on kutsuttu vapauteen --- Vapauteen Kristus meidät vapautti. Pysykää siis

lujina älkääkä alistuko uudelleen orjuuden ikeeseen." [4]

Pyhä Josemaríakin puhui tästä kommentoidessaan seuraavia evankeliumin sanoja: "veritatis liberabit vos" [5], totuus tekee teistä vapaita. "Mikä on tämä suuri totuus, joka avaa tien vapauteen ja antaa sille tarkoituksen läpi koko elämämme? Tiivistän sen teille sillä ilolla ja varmuudella, joka kumpuaa tiedosta, että Jumalan ja hänen luotujensa välillä on läheinen ja kiinteä suhde. Tuo totuus on, että olemme syntyneet Jumalan käsissä, että Pyhä Kolminaisuus katsoo puoleemme erityislaatuisella kiintymyksellä, että me olemme erityislaatuisen Isän lapsia. Siksi pyydänkin Herraamme auttamaan meitä, jotta tekisimme päätöksen ottaa tämä totuus vastaan sydämissämme ja vaalia sitä joka päivä: vain näin voimme osoittaa olevamme vapaita miehiä. Älkää

unohtako, että se, joka ei ymmärrä olevansa Jumalan lapsi, ei tiedosta omaa syvintä olemustaan. Kun tällainen henkilö ryhtyy johonkin toimeen, hän ei pysty hallitsemaan itseään ja omia kykyjään suoriutuakseen siitä samalla tavalla kuin ne ihmiset, jotka rakastavat Herraamme yli kaiken muun.” [6]

Minulle tuottaa paljon iloa pysähtyä Isämme muotoilemien mielteiden äärelle, koska ne todella ovat kuin kultarahoja, jotka Jumala on asettanut kämmenillemme. Me voimme imeä itseemme paljon voimaa ja ymmärrystä näistä sanoista, jotka on kirjoittanut mies, jonka ainoa pyrkimys oli seurata Jeesusta Kristusta ja palvella pyhää Kirkkoa ja kaikkia sieluja. Jälleen kerran neuvon teitä hyödyntämään yhä enemmän tätä aarretta, joka auttaa meitä ymmärtämään paremmin taivaassa laadittua suunnitelmaa.

Vapautemme rakastaa Jumalaa ja Hänen kauttaan koko ihmiskuntaa on yksi jumalallisen lapseutemme oleellisimmista seurauksista. Sen tähden meidän tulee puolustaa, arvostaa ja vaalia sitä elämämme kaikissa käänteissä. Juuri tämä on tänään 1. tammikuuta vietettävän maailman rauhan päivän teema. Benedictus XVI suuntasi viestissään ”Uskonnollinen vapaus, tie rauhaan” kiireellisen kutsun valtiomiehille, uskonnollisille johtajille ja kaikille hyvää tahtoville miehille ja naisille edistää ja puolustaa tätä äärimmäisen hyvää periaatetta, joka kuuluu kaikille niille, jotka on tehty Jumalan kuvaksi ja kaltaiseksi. Elämän perimmäisen hyvyyden ohella se muodostaa syvän perustan kaikille ihmisoikeuksille. ”Lyhyesti sanottuna”, Paavi kirjoitti, ”avoimuus totuudelle ja täydelliselle hyvyydelle, avoimuus Jumalalle, on juurtunut syväälle ihmisluontoon; se antaa korvaamattoman arvokkuuden

jokaiselle yksilölle ja takaa molemminpuolisen kunnioituksen ihmisten välille. Uskonnollista vapautta ei siis tule ymmärtää pelkästään vapautena sorrosta, vaan tätä perustavanlaatuisemmin kykynä tehdä omat valintansa totuudellsina itselleen.” [7]

Tässä yhteydessä voimme muistaa, kuinka pyhä Josemaría itse omisti koko elämänsä puolustaakseen kiihkeästi saamaamme vapauden taivaallista lahjaa. Perustajamme ilmaisi asian selvästi vastatessaan erään toimittajan kysymykseen: ”Perustamisestaan lähtien Opus Dei ei ole ikinä harjoittanut minkäänlaista syrjintää. Se toimii ja elää kaikkien kanssa, koska se näkee jokaisessa ihmisessä sielun, jota tulee kunnioittaa ja rakastaa. Eikä tämä ole pelkästään sanahelinää; Opus Deimme oli ensimmäinen katolilainen järjestö, joka pyhän Istuimen hyväksynnällä otti vastaan

ei-katolilaisia avustajiksi, olivatpa nämä sitten kristittyjä tai ei. Olen henkilökohtaisesti aina puolustanut jokaisen yksilön omantunnonvapautta. En myöskään ole ikinä ymmärtänyt väkivaltaa, enkä pidä sitä sopivana keinona suostutteluun tai ihmisten sydänten voittamiseen. Virheet ja ongelmat korjataan rukouksen voimalla ja Jumalan armolla sekä oppivaisella mielellä: ei ikinä voimalla, vaan aina rakkaudella.” [8]

Valitettavasti nykypäivän maailmassa kansalaisyhteiskunta kunnioittaa ja palvella Jumalaa omantunnon määräämällä tavalla on saatettu suuriin ongelmiin monissa maissa, ja kuten Rooman piispa muistuttaa tätä ei todellakaan tapahdu vain harvoissa poikkeustapauksissa ”nykyään. Kristityt ovat se uskonnollinen ryhmä, joka kärsii eniten vainoista uskonsa vuoksi” [9] – vainoista, jotka

usein (ja tämän olemme saaneet taas kerran todistaa viime päivien tapahtumissa) johtavat marttyyrikuolemaan. ”Toisissa paikoissa”, pyhä Isä jatkoi, ”me voimme huomata paljon hienovaraisempia ja kavalampia ennakkoluulon ja vihamielisyyden muotoja uskovia sekä uskonnollisia symboleita kohtaan.” [10] Tämä saattaa tapahtua jopa maissa, joissa on kristitty enemmistö ja vuosisataiset perinteet kristinuskosta. Näiden vallan väärinkäytösten edessä ei yksikään kunniallinen mies tai nainen saa jättää asiaa sikseen. ”Nykyistä tilannetta ei voi hyväksyä, sillä se on loukkaus Jumalaa ja ihmisarvoa kohtaan. Kaiken lisäksi se on uhka turvallisuudelle ja rauhalle sekä este todellisen ja perustavanlaatuisen ihmiskehityksen saavuttamiselle.”

[11]

Ei kannata uskotella, että tilanne olisi uusi maailmassa. Ehkä se on levinnyt laajemmalle ja saanut uusia muotoja osaksi, koska kommunikaatio on helpottunut ja nopeutunut, vaikka yleinen mielipide ei aina annakaan uskonnolliselle suvaitsemattomuudelle sitä arvoa, jonka se ansaitsisi. Mutta tämä ei ole uutta maailmanhistoriassa, aivan kuten Jeesus itse varoitti: ”Jos maailma vihaa teitä, muistakaa, että ennen teitä se on vihannut minua --- Ei palvelija ole herraansa suurempi. Jos minua on vainottu, vainotaan teitäkin. Jos minun sanaani on kuultu, kuullaan myös teidän sanaanne.” [12]

Vanha testamentti oli jo kauan sitten ennustanut, että näin tapahtuisi. Kuunnelkaamme jälleen kerran pyhää Josemaríaa: ”Muistatteko toisen psalmin? ’Miksi kansat kapinoivat, kansakunnat juonia punovat? Kuninkaat nousevat

kapinaan, hallitsijat liittoutuvat keskenään Herraa ja hänen voideltuaan vastaan.’ Kuten näette, ei mitään uutta taivaan alla. Ihmiset vastustivat Kristusta, voideltua, jo ennen kuin hän syntyi. He olivat häntä vastaan, kun hän kulki rauhan sanomaa välittäen Palestiinan teitä pitkin; he vainosivat häntä silloin, ja jatkavat sitä myös nyt hyökätessään hänen todellisen ja mystisen ruumiinsa jäsenten kimppuun. Miksi maailmassa on niin paljon vihamielisyyttä ja inhoa, miksi ihmiset ovat näin helposti johdettavissa harhaan, miksi maailmassa yritetään tukahduttaa kaikki omantunnonvapaus?” [13] Tämä kysymys on esitetty halki vuosisatojen, ja vastaus tähän löytyy pyhistä kirjoituksista, erityisesti Ilmestyskirjasta, joka kielikuvien ja symbolien kautta kuvaa Kirkon selviytymiskamppailua läpi historian, kunnes Kristus kunniassa

saapuu lunastamaan lopullisesti valtakuntansa.

”On totta, että monet ihmiset ovat epäoikeudenmukaisuuden vääristämiä. Herramme kuitenkin kertoo meille selvästi: ’Pyydä minulta, niin saat kansat perinnöksesi, ja maan ääriin ulottuu sinun valtasi. Sinä alistat kansat rautaisella valtikalla, murrat ne kuin saviastiat’ (Ps. 2:8-9). Tämä on luja lupaus, jonka on antanut itse Jumala. Me emme saa vähätellä sitä. Kristus ei ole maailman Vapahtaja tyhjän vuoksi: hän hallitsee kuninkaan lailla Isän oikealla puolella.” [14]

Viestissään Paavi pyytää meitä ennen kaikkea rukoilemaan: ”pyydän kaikkia katolilaisia rukoilemaan uskonveljiensä ja -sisartensa puolesta, jotka ovat joutuneet väkivallan ja suvaitsemattomuuden uhreiksi.” [15]

Kääntykäämme joka päivä Herran puoleen luottavaisesti elävää uskoa osoittaen, ja esittäkäämme vilpittömän pyyntörukous kaikkien niiden puolesta, jotka kärsivät vainoa – avointa tai piilotettua – uskonnollisten vakaumustensa tähden. Kun nyt kutsun teidät tekemään näin, muistutan teitä samalla myös niistä Herramme sanoista, jotka olivat usein Isämme huulilla ja jotka lausumme joka päivä: ”ut omnes unum sint”! [16] – että me kaikki olisimme yhtä rakkaudesta Jumalaan ja kunnioituksesta kaikkia ihmisiä kohtaan, jotka on tehty Jumalan kuviksi. Näin voimme auttaa ”rakentamaan maailmaa, jossa kaikki ovat vapaita tunnustamaan uskontoaan tai uskoaan ja ilmaisemaan rakkautensa Jumalaa kohtaan koko sydämellään, koko sielullaan ja koko mielellään (vrt. Matt. 22:37).” [17]

Jotta voisimme estää tätä kaipuuta yleismaalliseen veljeyteen muuttumasta pelkäksi tehottomaksi haluksi, meidän tulee pyrkiä kohtelemaan muita katolilaisia, jok'ikistä, suurimmalla mahdollisella ymmärtäväisyydellä ja hienotunteisuudella ja rakastaa näin kaikkia eri teitä, jotka johtavat Jumalan luokse Kirkon yhteydessä. On hyvä muistaa tuo evankeliumin kohta, jossa jotkut Jeesuksen opetuslapset käyttäytyivät suvaitsemattomasti (Pyhä Henki ei vielä ollut laskeutunut heidän päälleen) niitä kohtaan, jotka tekivät suuria tekoja Jeesuksen nimessä, vaikkeivät kuuluneet Jeesuksen opetuslasten joukkoon. ”Opettaja, me näimme erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei kuulu meihin.’ Mutta Jeesus vastasi: ’Älkää estäkö häntä. Eihän yksikään, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti perään

puhua minusta paha. Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme.” [18]

Isämme puhui myös tästä Raamatun kohdasta: ”Lapseni, älkää ikinä panko kapuloita kenenkään rattaisiin, joka tekee apostolista työtä Jeesukselle Kristukselle --- Yksikään tällainen ihminen ei ole häiriöksi meille, sillä meidän pitäisi olla iloinen kaikista, jotka tekevät apostolaattia. Sielujen täyttämä maailma on kuin valtava meri! Rakastakaa toisten apostolista työtä. He eivät ole tiellämme.” [19]

Nyt ja aina on erityisen tärkeää opettaa kaikkia (erityisesti nuorta sukupolvea) toimimaan tällä tavoin. Miten suurenmoista opetusta kuka tahansa perheenäiti ja –isä voikaan antaa lapsillensa esimerkillään ja oikeaan aikaan osoitetuilla neuvoilla. Samoin kristitty opettaja voi saada paljon hyvää aikaan koulussaan, niin

kuin myös kaikki ihmiset ystäviensä kanssa harjoittaessaan pyhän Josemarían antaman esimerkin mukaisesti ystävyyden ja luottamuksen apostolaattia. Tämä on tehokas tapa taistella ”uskonnollista fundamentalismia ja sekularismia” vastaan, jotka ovat, kuten paavi mainitsee, ”samankaltaisia siinä, että molemmat edustavat äärimmäisiä muotoja oikeutetun pluralismin ja sekulaariuden periaatteiden hylkäämisessä.” [20] Jatkuva ja päättäväinen pienimuotoinen toiminta, vaikkei se ehkä näytäkään kovin tärkeältä, on kuin kivi, joka pudotessaan järveen aiheuttaa yhä suurempia ja suurempia aaltoja, joista kukin kulkeutuu toinen toistaan pidemmälle. [21] Välttääkö juoruilua, joka valitettavasti on niin yleistä? Pyritkö aina ymmärtämään toisia ja tarpeen tullen tekemään veljellisen ojennuksen? Kunnioitatko muiden persoonallisuuksia

yrittämättä pakottaa niitä mihinkään suuntaan?

Lisäksi jokaisen meistä tulee yrittää vaikuttaa yhteiskunnan tapoihin ja lakeihin suotuisasti kunniallisin keinoin laillisten ja yhteiskunnallisten vapauksiensa puitteissa kannustaen myös muita hyvää tahtoa osoittavia ihmisiä tekemään samoin, olivatpa nämä uskovia tai eivät. Paavi Benedictus XVI painotti, että ”uskonnollinen vapaus ei ole vain uskovien yksinoikeus, vaan se kuuluu kaikille maapallon kansoille. Uskonvapaus on oleellinen osa perustuslaillista valtioita: sitä ei voi kieltää lakkauttamatta samalla kaikkia kansalaisten perustavanlaatuisia oikeuksia ja vapauksia, koska se on niiden synteesi ja peruskivi.” [22]

Isämme syntymän vuosipäivä lähestyy taas. Tuona päivänä me voimme antaa hänelle lahjaksi

uskollisuutemme hänen opetuksilleen ja näin levittää niitä myös muille, jotta yhä useammat ihmiset oppisivat tuntemaan hänen elämäänsä ja kirjoituksiaan paremmin. Ne meistä, jotka olemme saaneet elää hänen kanssaan ja tuntea hänet henkilökohtaisesti, voimme helposti todistaa nämä hänen sanansa tosiksi: ”Olen käyttänyt koko elämäni julistaakseni henkilökohtaista vapautta ja sen mukanaan tuomaa vastuuta. Olen etsinyt vapautta kaikkialta maailmasta, ja etsin yhä, samalla tavalla kuin Diogenes yritti löytää rehellistä ihmistä. Ja joka päivä huomaan rakastavani vapautta entistä enemmän. Kaikista maailman asioista rakastan sitä eniten. Se on aarre, jota emme osaa arvostaa läheskään tarpeeksi.” [23] Tämän Jumalaan rakastuneen – ja täten myös vapaan – papin elämästä ja opetuksista voimme löytää vastauksen siihen kaipuuseen, jota

monet hyvyyttä ja onnellisuutta etsivät ystävämme ja kollegamme tuntevat, mutta jota he eivät ole löytäneet, koska kukaan ei ole näyttänyt heille, mistä sitä voi etsiä.

Vielä lopuksi haluaisin jakaa teidän kanssanne sen ilon, jota tunsin joulunalusmatkallani Bukarestiin, Romaniaan. Opus Dein jäsenet siellä ottivat iloisin mielin vastaan kaikki ne vaikeudet, jotka ilmaantuivat tilojen pienuuden ja mukavuuksien vähyyden vuoksi; juuri tällaista lähestymistapaa Isämmekin painotti perustaen näkemyksensä Tuomas Akvinolaisen opetukseen. Tämä on tuonut myös paljon hedelmällisyyttä sielujen auttamiseen. Viivyin siellä vain kaksi päivää, vaikkakin todella intensiivistä sellaista, joiden aikana pystyin konkreettisesti tuntemaan ja näkemään, kuinka Opus Dein henki pystyy juurtumaan monenlaisiin kulttuureihin ja perinteisiin. Auttakaa minua antamaan kiitosta

Jumalalle, ja jatkakaa rukoilemista
kirkon ja paavin puolesta yhtyneinä
läheisesti kaikkiin
rukoustaroituksiini, joita todellakin
riittää!

Siunaan teitä kaikella lämmölläni!
Tuokoon uusi vuosi 2011 mukanaan
runsaasti hengellisiä hedelmiä!

Rakastava Isänne

+ Javier

Rooma, 1. tammikuuta 2011

Viitteet:

1 Ps. 95(96):1-3

2 Pyhä Josemaría, Kristus kulkee
ohitse, nro. 183

3 Vatikaani II, pastoraalinen
konstituutio Gaudium et Spes, nro. 22

4 Gal. 5:13 ja 1

5 Joh. 8:32

6 Pyhä Josemaría, Jumalan ystäviä,
nro. 26

7 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 3

8 Pyhä Josemaría, Keskusteluja, nro.
44

9 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 1

10 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 1

11 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 1

12 Joh. 15:18-20

13 Pyhä Josemaría, Jumala kulkee
ohitse, nro. 185

14 Pyhä Josemaría, Jumala kulkee
ohitse, nro. 186

15 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 1

16 Joh. 17:21

17 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 1

18 Mark. 9:38-40

19 Pyhä Josemaría, muistiinpanoja
keskustelutuokiosta, 16. huhtikuuta
1954

20 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 8

21 ks. pyhä Josemaría, Tie, nro. 831

22 Benedictus XVI, viesti maailman
rauhan päivänä 2011, 8. joulukuuta
2010, nro. 5

23 Pyhä Josemaría, Kristus kulkee
ohitse, nro. 184

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/prelaatin-kirje-
tammikuu-2011/](https://opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-kirje-tammikuu-2011/) (27.3.2025)